

Г. О. Баранов, Л. Д. Гармідер, Л. Ю. Гудзинська, Ю. Я. Гурський, Т. М. Денисенко, Т. А. Заяць, Т. В. Ігнатенко, О. В. Калініченко, І. Б. Коваль, К. П. Коваль, Н. О. Колінко, Л. І. Коротка, Т. Г. Кравцова, Г. О. Краєвська, М. В. Кузуб, Н. В. Кукіна, Л. А. Лещій, А. В. Литвиненко, Р. В. Манн, І. М. Міро, О. Б. Мних, С. З. Мошенський, В. Ю. Нестеренко, О. В. Нетребенко, В. В. Новіков, Т. С. Овчаренко, З. С. Пестовська, О. І. Пугач, О. Ю. Сова, Н. В. Трусова, Т. С. Черкашина, Н. О. Шпак, О. А. Шульга

ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ГОСПОДАРСЬКО-ФІНАНСОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ В УКРАЇНІ: ТЕОРІЯ, МЕТОДИКА, ПРАКТИКА

Колективна монографія

**Полтава
2023**

ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ГОСПОДАРСЬКО-ФІНАНСОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ В УКРАЇНІ: ТЕОРІЯ, МЕТОДИКА, ПРАКТИКА

Колективна монографія

**Полтава
2023**

УДК 338.1:336:001.82

Рекомендовано до друку вченою радою
Центру фінансово-економічних наукових досліджень
(Протокол № 97-9 від 20.11.2023 р.)

Рецензенти:

М. О. Багорка – доктор економічних наук, професор, завідувач кафедри маркетингу Дніпровського державного аграрно-економічного університету.

Т. В. Устік – доктор економічних наук, професор, професор кафедри маркетингу та логістики Сумського національного аграрного університету.

Перспективи розвитку господарсько-фінансової діяльності підприємств в Україні: теорія, методика, практика : колективна монографія / Кол. авторів. Полтава: ПП “Астроя”, 2023. 133 с.

У колективній монографії представлено дослідження інноваційної діяльності в Україні. Викладено критерії інвестиційного потенціалу в інноваційних циклах економічної системи агропромислових підприємств. Здійснено оцінку обліково-аналітичного забезпечення повоєнного відновлення підприємств. Здійснено оцінку конкурентноспроможності підприємства з використанням багатокритеріального аналізу. Досліджено ризики кадрової безпеки підприємства. Висвітлені особливості моделювання інструментів економічного захисту підприємств в умовах міжнародної діяльності.

Jel B41, L10, L16, L19, L23, M11, M20, M31, M41, O13

Prospects for the development of economic and financial activities of enterprises in Ukraine: theory, methodology, practice : a collective monograph / Collective of authors. Poltava: PC “Astraya”, 2023. 133 p.

The collective monograph presents a study of innovation activity in Ukraine. The criteria for investment potential in the innovation cycles of the economic system of agro-industrial enterprises are outlined. An assessment of the accounting and analytical support for the post-war recovery of enterprises is carried out. The competitiveness of the enterprise is assessed using a multicriteria analysis. The risks of personnel security of the enterprise are investigated. The article highlights the peculiarities of modeling the instruments of economic protection of enterprises in the context of international activity.

ISBN 978-617-8231-42-2

ЗМІСТ

ПЕРЕДМОВА	4

РОЗДІЛ 1. ПІДПРИЄМСТВО В СУЧАСНІЙ СИСТЕМІ ГОСПОДАРЮВАННЯ

1.1. Розвиток інноваційної діяльності в Україні (Калініченко О. В.)	6
1.2. Оптимальні критерії інвестиційного потенціалу в інноваційних циклах економічної системи агропромислових підприємств (Трусова Н. В., Кукіна Н. В.)	12
1.3. Імпакт-економіка як вектор інноваційного розвитку підприємств для інтеграції та відновлення регіонів України (Коваль К. П., Денисенко Т. М., Пугач О. І.)	19
1.4. Розвиток підприємництва: проблеми та шляхи вирішення (Литвиненко А. В.)	25

РОЗДІЛ 2. БУХГАЛТЕРСЬКИЙ ОБЛІК, АНАЛІЗ ТА АУДИТ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ

2.1. Обліково-аналітичне забезпечення повоєнного відновлення малих підприємств (Новиков В. В.).....	29
2.2. Ризики кредитування підприємств в умовах трансформації фіскальної та облікової політики (Гудзинська Л. Ю.)	35
2.3. Розвиток вимог щодо подання фінансової звітності в Україні в контексті конвергенції (Кузуб М. В., Лещій Л. А., Ігнатенко Т. В.)	39

РОЗДІЛ 3. МЕНЕДЖМЕНТ ТА МАРКЕТИНГ ПІДПРИЄМСТВ

3.1. Методика оцінки конкурентноспроможності підприємства з використанням багатокритеріального аналізу (Овчаренко Т. С.).....	43
3.2. Моніторинг стратегічного розвитку організації (Шульга О. А.).....	51
3.3. Маркетингова діяльність засобами NFT-технологій для відбудови економіки України (Манн Р. В., Баранов Г. О.)	60
3.4. Пошук можливостей фінансового забезпечення маркетингової інноваційної діяльності високотехнологічних компаній (Мних О. Б.)	64

РОЗДІЛ 4. БЕЗПЕКА ПІДПРИЄМСТВ ТА АНТИКРИЗОВА СИСТЕМА ГОСПОДАРЮВАННЯ

4.1. Діяльність індустріальних підприємств України в історичній перспективі: основні процеси та закономірності інвестиційної безпеки (Мошенський С. З.).....	70
4.2. Теоретичні засади антикризового управління підприємством (Нестеренко В. Ю., Коваль І. Б., Нетребенко О. В.).....	83
4.3. Інтелектуальний аналіз оцінки ризиків кадрової безпеки підприємства (Гармідер Л. Д., Коротка Л. І.).....	87
4.4. Діагностика імовірності банкрутства олігополістичних об'єднань гірничо-видобувного комплексу як складова державної економічної політики України (Черкашина Т. С.).....	95
4.5. Сучасні аспекти менеджменту економічної безпеки приватних закладів вищої освіти (Пестовська З. С., Міро І. М.).....	106
4.6. Безпечний розвиток транспортної інфраструктури у воєнний і повоєнний період (Зяць Т. А., Сова О. Ю., Красівська Г. О., Кравцова Т. Г.)	113
4.7. Моделювання інструментів економічного захисту підприємств в умовах міжнародної діяльності (Шпак Н. О., Колінко Н. О., Гурський Ю. Я.).....	118

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	123

– використання високоякісної та своєчасної інформації про результати впливу (стандартизоване вимірювання та оцінка), що дозволить суб'єкту підприємницької діяльності здійснювати ефективне управління;

– державне регулювання та політика – інформація; стимули для оптимізації впливу; винагороди за створення цінності для суспільства; забезпечення цілісності системи.

Залучення бізнесу до вирішення нагальних проблем дозволить розвивати імпаکت-підприємство завдяки реалізації соціальних ініціатив, як от працевлаштування вразливих груп населення, підтримка внутрішньо переміщених осіб, співпраця із закладами освіти та охорони здоров'я – тобто надання переваги людям над особистими вигодами.

Підсумовуючи вищевикладене, робимо висновок про те, що Україна стикнулася із серйозними викликами, проте існує альтернатива для створення стійкої та інклюзивної економіки, яка зможе забезпечити добробут та благополуччя для усіх своїх громадян. Актуальним таким вектор розвитку є для бізнесу, що не обмежується лише отриманням прибутків, а й намагається створити цінність для суспільства загалом. Модель імпакт-підприємства відображає культуру спільної мети, та цілеспрямовані спроби підприємців створювати продукти та послуги, що є корисними для усієї громади, одночасно зменшуючи негативний вплив бізнес-структур на суспільство і навколишнє середовище. Україна як і інші країни може орієнтуватися на розвиток імпакт-підприємства задля сприяння спільному благу, досягаючи більш сталого та інклюзивного розвитку.

1.4. Розвиток підприємництва: проблеми та шляхи вирішення

© Литвиненко А. В.

*канд. екон. наук, доцент кафедри державного управління,
публічного адміністрування та економічної політики
ХНЕУ ім. С. Кузнеця, м. Харків, Україна*

Одним із пріоритетних напрямів соціально-економічних реформ в Україні та її інституційних перетворень є розвиток підприємництва. Останніми роками в Україні було зроблено певні кроки задля формування привабливих умов для розвитку підприємництва як драйверу зростання економіки країни. Маємо суттєве збільшення кількісних і якісних параметрів підприємницької діяльності. Проте, виробничо-господарські механізми функціонування бізнес-структур мають адаптуватися до реалій військового та післявоєнного стану, врахувати особливості ведення бізнесу на найуспішніших економік світу. Нестабільність соціально-економічної ситуації в умовах війни значною мірою стримує поширення підприємницьких структур, обмежує можливості формування та реалізації їх економічного потенціалу.

За таких обставин підприємницька діяльність виступає лише способом виживання або джерелом додаткових доходів населення, що не дозволяє повною мірою виконувати основні бізнес-функції, досягти бажаних стратегічних орієнтирів [6, с. 123 – 124]. Багатогранність цих питань зумовлює об'єктивну необхідність обґрунтування принципово нових підходів щодо дослідження особливостей заснування, діагностики розвитку та умов провадження підприємницької діяльності.

Підприємство є багатогранним поняттям, тому його розуміння різниться в різних теоретичних рамках. Існує багато різних підходів щодо визначення сутності, ролі та місця підприємництва в економіці. Перш за все це класична економічна теорія.

Класичні економісти розглядають підприємство як фактор виробництва поряд із землею, працею та капіталом. Підприємці розглядаються як особи, які розподіляють ресурси для створення товарів і послуг, сприяючи економічному зростанню. Цей підхід наголошує на максимізації прибутку та ефективному розподілі ресурсів. У якості переваг такого підходу можна визначити чіткий фокус на економічних основах і розподілі ресурсів, а недоліків – ігнорування психологічних та соціологічних аспектів підприємництва [2, с. 84].

Наступним, не менш визначальним є погляд Австрійської школи економіки. Австрійська перспектива наголошує на невизначеності та інноваціях. Згідно з цим підходом, підприємці відіграють вирішальну роль у виявленні та використанні ринкових можливостей. Наголошується на динамічній природі підприємництва, зосереджуючись на підприємці як провидцеві, який долає невизначеність. Серед переваги слід відзначити динамічний і непередбачуваний характер ринків. Серед недоліків – критики стверджують, що такому підходу бракує чіткої основи для практичної реалізації політики.

Суттєвий внесок до розвитку теорії підприємництва надала інституційна теорія. Інституційні теоретики аналізують підприємництво в контексті формальних і неформальних інститутів. Підприємці розглядаються як актори, на яких впливає інституційне середовище, включаючи культурні норми, правила та соціальні очікування. Інституційні теоретики підкреслюють роль інститутів у формуванні підприємницької поведінки. Інституційна теорія дає уявлення про соціокультурний контекст підприємництва – це розглядається як перевага цього підходу. До недоліків, зокрема, відносять схильність упускати з виду об'єднання індивідуальних підприємців.

Концепцією, яка отримала значне визнання і поширення, стала концепція соціального підприємництва. Цей підхід розширює фокус за межі прибутку й включає соціальні та екологічні впливи. Соціальні підприємці розглядаються як агенти змін, які вирішують проблеми суспільства. Акцент робиться на створенні стійких і позитивних соціальних змін через підприємницьку діяльність [4, с. 228]. Серед переваг відзначається інтеграція бізнесу з соціальними та екологічними проблемами. До недоліки інколи відносять тезу про те, що соціальне підприємництво може зіткнутися з труднощами в досягненні фінансової стабільності.

Також слід звернути увагу на психологічні теорії, які досліджують індивідуальні риси та когнітивні процеси підприємців. Особистісні риси, такі як схильність до ризику та потреба в досягненнях, вважаються вирішальними. Цей підхід досліджує психологічний склад успішних підприємців. Ці теорії дають розуміння особистих характеристик, які спонукають до підприємництва – і це розглядається як переваги цього підходу. Недоліками вважають занадто спрощене уявлення про складну взаємодію факторів, що впливають на успіх підприємництва.

Підсумовуючи, слід зазначити, що кожен теоретичний підхід привносить унікальний погляд на розуміння підприємництва. Поєднання елементів цих теорій може запропонувати більш повне розуміння, визнаючи економічні, психологічні та соціальні виміри підприємницької діяльності.

Оцінка розвитку підприємництва в країні передбачає вивчення різних показників, які відображають здоров'я та життєздатність підприємницької екосистеми. Існує багато різних показників, які характеризують ступінь розвитку підприємництва в економіці. Серед найбільш вживаних є наступні [5, с. 355].

1. Коефіцієнт підприємницької активності (EAR), вимірює відсоток населення працездатного віку, яке активно бере участь у підприємницькій діяльності. Вищий EAR свідчить про більш динамічне підприємницьке середовище.

2. Щільність запуску. Щільність стартапів вимірює кількість нових підприємств на душу населення. Вища щільність стартапів свідчить про вищий рівень підприємницької діяльності.

3. Індекс інноваційності оцінює рівень інновацій у підприємницьких підприємствах. Вищий індекс інновацій вказує на більш інноваційну підприємницьку екосистему.

4. Рівень виживання малого бізнесу. Коефіцієнт виживання малого бізнесу оцінює відсоток малих підприємств, які вижили протягом визначеного періоду. Вищий рівень виживання свідчить про сприятливе бізнес-середовище.

5. Доступ до капіталу. Цей показник оцінює легкість, з якою підприємці можуть отримати доступ до фінансових ресурсів. Він розглядає такі фактори, як наявність позик і венчурного капіталу.

У сукупності ці показники дають повну картину стану підприємництва в країні. Уряди та політики використовують ці показники для формулювання стратегій, які сприяють підприємництву та економічному зростанню.

Як правило, ці показники є основними, які використовуються для визначення стану підприємницької активності в економіці, визначення тенденцій та проведення порівнянь. Зокрема, доцільним представляється проаналізувати динаміку показників підприємництва у таких країнах як США, Німеччина та Японія та порівняти їх з аналогічними в Україні.

Аналізуючи динаміку показників підприємництва в США, Німеччині, Японії та Україні за останнє десятиліття, можна виявити характерні тенденції під впливом різних факторів [1].

США стабільно демонструють високі показники підприємницької діяльності та щільність стартапів. Індекс інновацій залишається стабільним, що відображає наголос країни на технологічному прогресі. Рівень виживання малого бізнесу коливався під впливом економічних спадів і періодів відновлення. Доступ до капіталу загалом був сприятливим за підтримки добре розвинутої фінансової екосистеми.

Фактори, що впливають на цю динаміку, включають культуру, яка заохочує прийняття ризику, сприятливе нормативне середовище та потужний ринок венчурного капіталу.

Німеччина має стабільну підприємницьку екосистему, яка характеризується помірними показниками підприємницької діяльності та високими показниками виживання малого бізнесу. Акцент країни на інноваціях очевидний у сильному індексі інновацій. Доступ до капіталу, як правило, доступний, з упором на традиційні методи фінансування.

На динаміку в Німеччині впливають надійна система освіти, потужний виробничий сектор і урядова політика, яка підтримує малі та середні підприємства (МСП). Відповідно до даних євростату [4] у 2022 р. за структурою доданої вартості у Євросоюзі 71,9 % було створено у сфері послуг, 20,6 % – у промисловості, 5,5 % – у будівництві та 1,9 % – сільському, лісовому господарстві та риболовстві. Проте, зайнятих у сфері послуг було 73,5 %, у промисловості – 15,6 %, будівництві – 6,7 %, сільському, лісовому господарстві та рибальстві – 4,3 %.

Якщо ж розглядати цю статистику у розрізі розмірів підприємств, то мікропідприємства (до 10 осіб найнятих робітників), малі підприємства (від 10 до 49 осіб найнятих робітників) та середні підприємства (від 50 до 249 осіб найнятих робітників) у сукупності забезпечили лише 52,5 % усієї доданої вартості, маючи 64,3 % усіх найнятих, які працювали на 99,8 % кількості усіх підприємств. Іншими словами, крупні підприємства, яких лише 0,2 % від загальної кількості, найняли 35,7 % працівників і створили 47,5 % усієї доданої вартості.

Японія традиційно має консервативну культуру підприємництва, що відображено в нижчих показниках підприємницької активності. Країна надає високу цінність відомим корпораціям, що призводить до нижчої щільності стартапів. Однак останнім часом відбулися зміни, де більше уваги приділялося інноваціям, що призвело до покращення індексу інновацій. Доступ до капіталу покращився завдяки політичним втручанням [7, с. 172].

Фактори, що впливають на динаміку підприємництва в Японії, включають культурний зсув у бік ризику, урядові ініціативи, що сприяють інноваціям, і розвиток екосистеми стартапів.

За останнє десятиліття Україна зазнала значних змін у своєму підприємницькому ландшафті. Рівень підприємницької активності та щільність стартапів зросли завдяки зростанню культури стартапів. Індекс інновацій покращився, що відображає зростаючий акцент на технологіях та інноваціях. Хоча рівень виживання малого бізнесу покращився, доступ до капіталу залишається проблемою.

Чинники, що впливають на динаміку підприємництва в Україні, включають молоду та освічену робочу силу, зростання ініціатив, які володіють технічною підкованістю, і постійні зусилля щодо покращення бізнес-середовища.

Таким чином, динаміка підприємництва в цих країнах формується поєднанням культурних, економічних і політичних факторів. Розуміння цієї динаміки має вирішальне значення для формулювання цільових стратегій сприяння підприємницькому зростанню [6, с. 299].

Саме у цьому напрямку має реалізовувати свої заходи держава, реалізуючи політику стимулювання та розвитку підприємництва. Відносини між підприємництвом і державною економічною політикою є складними, і різні підходи пропонують зрозуміти, як уряди можуть впливати на підприємницьку діяльність.

Деякі економісти стверджують про необхідність мінімального державного втручання, що дозволить, на їхній погляд, ринковим силам формувати підприємництво. Прихильники цього підходу вважають, що надмірне регулювання пригнічує інновації та перешкоджає підприємницькій ініціативі. Основна увага приділяється створенню сприятливого бізнес-середовища шляхом зменшення бюрократичних бар'єрів. Вважається, що до переваг такої політики належить забезпечення гнучкості та інновації, а до недоліків відносять можливість призвести до експлуатації та нерівності з потенційними негативними зовнішніми ефектами.

Існує також течія в економічній науці, представники якої виступають за активну участь уряду у виправленні провалів ринку та сприянні інклюзивному підприємництву. Цей підхід передбачає цільове фінансування, субсидії, і нормативні рамки для підтримки конкретних галузей або груп. Мета полягає в тому, щоб створити рівні умови для гри та подолати соціальну та економічну нерівність. Перевагами такого підходу вважається усунення недоліків ринку та сприяння інклюзивності. До недоліків відносять ризик неефективності уряду та небажаних наслідків.

Ще однією відомою гілкою економічної думки є підхід, спрямований на реалізацію політики, орієнтованої на інновації. Уряди можуть прийняти політику, яка спеціально зосереджена на сприянні інноваціям у підприємницькій екосистемі. Це включає інвестування в дослідження та розробки, підтримку передачі технологій та створення стимулів для інноваційних стартапів. Мета полягає в тому, щоб позиціонувати країну як центр передових галузей промисловості. Вважається, що це: стимулює технологічний прогрес і глобальну конкурентоспроможність, але вимагає значних фінансових вкладень і довгострокових зобов'язань [5, с. 194].

Ще одна концепція передбачає, що державна економічна політика може надати пріоритет освіті та розвитку навичок для створення робочої сили, здатної рухати підприємництво. Це включає в себе ініціативи з покращення освіти STEM (наука, технології, інженерія та математика), професійної підготовки та навчання підприємництву. Кваліфікована робоча сила

розглядається як ключовий актив для процвітаючої підприємницької екосистеми. Створення кваліфікованої робочої сили, сприяння інноваціям розглядаються як можливі позитивні наслідки, а потреба у довгострокових зобов'язаннях і досить довгий проміжок часу, щоб дати результати, розглядається як недолік цього підходу.

Проте все більше країн виступають за державну політику, яка надає пріоритет стійкості та соціальній відповідальності. Це передбачає заохочення компаній до впровадження екологічно чистих практик, підтримку соціального підприємництва та включення етичних міркувань у бізнес-операції. Така політика прагне узгодження економічного зростання з екологічними та соціальними цілями, проте можливі потенційні проблеми у збалансуванні економічного зростання з цілями сталого розвитку.

Підсумовуючи, у зв'язку між підприємництвом і державною економічною політикою є нюанси. Збалансований підхід, який враховує унікальний контекст кожної країни, сприяє інноваціям і усуває соціальну та економічну нерівність, має вирішальне значення для сприяння стійкій та інклюзивній підприємницькій екосистемі [3, с. 85].

Саме тому Україна з її економічним ландшафтом, що розвивається, має кілька потенційних напрямків для розвитку підприємництва. Зосередження на розвитку України як технологічного та інноваційного центру передбачає розвиток надійної екосистеми стартапів, підтримку досліджень і розробок, а також стимулювання технологічного прогресу. Це, можливо, позиціонує Україну як глобального гравця в технологічній індустрії. З іншого боку, потребує значних інвестицій та розвитку інфраструктури.

Пріоритетність підтримки малого та середнього бізнесу передбачає створення політики, яка полегшує регуляторний тягар, забезпечує доступ до фінансування та пропонує програми навчання та наставництва. Звісно, це стимулює зайнятість і місцеву економіку, проте можуть виникнути труднощі з доступом до міжнародних ринків.

Заохочення екологічно стійких практик бізнесу може позиціонувати Україну як лідера зеленого підприємництва. Це передбачає сприяння екологічним ініціативам і підтримку підприємств, які надають пріоритет сталому розвитку. Реалізація подібних заходів відповідає світовим тенденціям сталого розвитку, проте початкові витрати на впровадження зелених практик можуть бути перешкодою.

Зосередження уваги на соціальному підприємстві спрямоване на вирішення суспільних проблем, одночасно створюючи економічну цінність. Це передбачає підтримку підприємств із соціальною місією та заохочення корпоративної соціальної відповідальності. Це може вирішити соціальні проблеми, одночасно сприяючи економічному розвитку, але й можуть виникнути проблеми з досягненням фінансової стійкості [2, с. 62].

Сприяння міжнародному співробітництву та торгівлі передбачає створення сприятливих умов для іноземних інвестицій, розвиток глобального партнерства та сприяння експорту українських товарів і послуг. Це, у певному сенсі, розширює охоплення ринку та залучає іноземні інвестиції, але вимагає ефективної дипломатичної та торгової політики.

Підсумовуючи, Україна має різноманітні можливості для розвитку підприємництва. Комплексна стратегія, яка поєднує в собі елементи технології, підтримку МСП, стійкість, соціальну відповідальність і міжнародну співпрацю, може прокласти шлях для процвітаючої підприємницької екосистеми. Баланс між короткостроковими цілями та довгостроковою стабільністю є ключовим для орієнтування у складнощах розвитку підприємництва в Україні.

Слід також інструменти державного регулювання суб'єктів підприємництва згрупувати залежно від пріоритетів їх зростання (забезпечення цифрової трансформації бізнес-процесів, активізація інтернаціоналізації бізнесу, формування високотехнологічного сектора, розвиток інноваційного підприємництва і стартап-компаній) і напрямів державного регулювання (інституційно-правові, бюджетно-податкові, фінансово-інвестиційні, інституціонально-інфраструктурні та інформаційно-консультативні інструменти). Це, можливо, дасть змогу сформувати дієву систему державної підтримки розвитку суб'єктів підприємництва з позиції досягнення визначених пріоритетів.

Серед можливих напрямів ефективної організації державного регулювання підприємництва є залучення бізнес-асоціацій як посередницьких структур в узгодженні ініціатив держави, бізнесу і громадськості щодо розроблення і реалізації інструментарію стимулювання інноваційного розвитку та забезпечення конкурентоспроможності. Саме бізнес-асоціації підприємців можуть спонукати розвиток за такими напрямками, як регуляторно-експертний, інноваційно-технологічний, фінансово-інвестиційний, інформаційно-консультативний і науково-освітній. Це дасть можливість підвищити конкурентні переваги вітчизняних суб'єктів малого та середнього підприємництва в бізнес-середовищі.

Наукове видання

ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ГОСПОДАРСЬКО-ФІНАНСОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ В УКРАЇНІ: ТЕОРІЯ, МЕТОДИКА, ПРАКТИКА

Колективна монографія

Надруковано у ПП “Астроя”
Свідоцтво про державну реєстрацію
серія ДК № 5599 від 19.09.2017 р.
36014, м. Полтава, вул. Шведська, 20-Б, кв. 4
Підписано до друку 20.12.2023 р.
Формат 60x84/16. Папір офсетний. Гарнітура ШРИФТ.
Друк різнографічний. Умовн. друк. арк. 12,82
Наклад 500 шт. Замовлення 2024-03

Видавництво ПП “Астроя”
36014, м. Полтава, вул. Шведська, 20, кв. 4
Тел.: +38 (0532) 509-167, 611-694
E-mail: astraya.pl.ua@gmail.com, веб-сайт: astraya.pl.ua
Свідоцтво суб’єкта видавничої справи ДК № 5599 від 19.09.2017 р.

Друк ПП “Астроя”
36014, м. Полтава, вул. Шведська, 20, кв. 4
Тел.: +38 (0532) 509-167, 611-694
Дата державної реєстрації та номер запису в ЄДР
14.12.1999 р. № 1 588 120 0000 010089